

13. nedeľa C

Ste povolaní k slobode. No pod zámkou slobody nesmiete žiť podľa tela, ale navzájom si slúžite v láske! (Gal 5,13)

Prvé čítanie

1. kniha Kráľov 19,16b.19-21

Pán povedal Eliášovi: "Elizea, Safatovho syna z Abel Meholy, pomaž za proroka namiesto seba!"

Keď Eliáš zišiel z vrchu, našiel Elizea, Safatovho syna, orať na dvanástich záprahoch volov; on sám bol pri dvanástom. Eliáš prešiel propri ňom a hodil naň svoj plášť.

Elizeus zanechal voly, bežal za Eliášom a povedal: "Dovoľ mi na rozlúčku pobozkať svojho otca a matku, potom pôjdem za tebou." Eliáš odpovedal: "Choď a vráť sa; veď vieš, čo som ti urobil."

Elizeus odišiel od neho, vzal záprah volov, zabil ich, na dreve z pluhu upiekol mäso a dal ľuďom jesť. Potom vstal, šiel za Eliášom a slúžil mu.

Druhé čítanie

List Galatánom 5,1.13-18

Bratia a sestry, sme slobodní. Kristus nás oslobodil. Stojte teda pevne a nedajte sa znova zapriať do jarma otroctva.

Bratia a sestry, k slobode ste povolaní! No pod zámkou slobody nesmiete žiť podľa tela, ale navzájom si slúžite v láske. Lebo celý Zákon nachádza svoju plnosť v jedinom príkaze. V tomto: 'Miluj svojho blížneho ako seba samého.' Ale ak sa medzi sebou hryziete a žeriete, dajte si pozor, aby ste sa navzájom nevyhubili.

Hovorím teda: Žijete podľa ducha a nebudete spĺňať žiadostivosť tela. Lebo telo si žiada, čo je proti duchu, a duch, čo je proti telu. Navzájom si odporujú, a nemôžete robiť, čo by ste chceli. Ak sa však necháte viesť Duchom, nie ste pod Zákomom.

Evanjelium

Lukáš 9,51-62

Keď sa blížili dni, v ktorých mal byť Ježiš vzatý zo sveta, rozhodol sa ísť do Jeruzalema a poslal pred sebou poslov. Oni cestou vošli do istej samaritánskej dediny, aby mu pripravili miesto. Ale ho neprijali, lebo mal namierené do Jeruzalema.

Keď to učenci Jakub a Ján videli, povedali: "Pane, chceš, aby sme povedali: Nech zostúpi oheň z neba a zničí ich?" On sa obrátil a pokarhal ich. A odišli do inej dediny. Ako šli po ceste, ktosi mu povedal: "Pôjdem za tebou všade, kam pôjdeš."

Ježiš mu odpovedal: "Líšky majú svoje skrýše a vtáci hniezda, ale Syn človeka nemá kde hlavu skloniť."

Inému zasa povedal: "Pod' za mnou!"

Ten odpovedal: "Pane, dovoľ mi najprv pochovať si otca."

Ale Ježiš mu povedal: "Nechaj, nech si mŕtvi pochovávajú mŕtvych. Ty choď a zvestuj Božie kráľovstvo."

Aj iný povedal: "Pane, pôjdem za tebou, ale najprv mi dovoľ odobrať sa od svojej rodiny."

Ježiš mu povedal: "Kto položil ruku na pluh a naspäť sa obzerá, nehodí sa pre Božie kráľovstvo."

Na zamyslenie

"Keď sa chceš so mnou vydať na cestu, musíš byť vyzbrojený zrelosťou kresťana, v ktorej neexistuje už túžba po materinskej ochrane; hovorí Ježiš prvému uchádzačovi. Druhému objasňuje, že je potrebný život viery, ktorý vyžaduje intelektuálny a existenciálny zlom, rozchod s minulosťou, so svojimi predkami, so svojimi koreňmi, s tradíciou, ktorú predstavuje otec. Tretiemu hovorí zase, že si to vyžaduje nasledovanie, ktoré zanechá celú sociálnu sieť, vzdá sa túžob a cestovania, putovania sem a tam, odmieta rozdelenú dušu medzi budúcnosťou Božieho kráľovstva a zidealizovanou predstavou poznanej minulosti." (Francois Bovon: "Evanjelium podľa Lukáša" – vydavateľ).

Ježiš nás v dnešnom evanjeliu dôrazne vyzýva k takýmto spôsobom nasledovania. Od svojich učeníkov Ježiš vyžaduje veľa: vedieť žiť bez zabezpečenia, zaistenia a (emocionálnej) závislosti, vedieť sa oslobodiť za určitých okolností od pevných sociálnych pút, odvrátiť sa radikálne od starého a minulého, od všetkého, čo je mŕtve, bez pravého života a rozhodnúť sa pre nové, budúce, pre Krista, pre život a vieru.

O najdôležitejšom predpoklade na zdolanie tejto cesty hovorí druhé čítanie z Listu Galaťanom, ktoré pripomína, že sme povolani žiť v slobode. Zdôrazňuje dôležitosť odovzdať sa Božiemu Duchu, nechať sa ním viesť k tejto slobode. Hovorí o slobode, ktorá vyvádza z ... a vedie k slobode ku ... To objasňuje táto časť Sv. Písma, ktorá do stredobodu pozornosti kladie veľmi dôrazne rôzne aspekty slobody, s ktorými sú prepojené kladné životné možnosti človeka.

– Kristus nás oslobodil od hriechu! Už nie sme súdení podľa našich chýb, ale sme Božou láskou prijímaní ako jeho dcéry a synovia, bez vplyvu mienky druhých o nás. Nemali by sme sa potom cítiť slobodnejšie, mať väčšiu trpezlivosť sami so sebou a s inými a to práve z toho dôvodu, že nemusíme iným vždy niečo dokazovať?

– Kristus nás oslobodil od zákona! Naša spása už nezávisí len od plnenia samotných paragrafov. Týmto sme oslobodení tiež od rôznych tlakov, zvyklostí, konvencií... Len jediný zákon má pre nás význam: mať postoj lásky.

– Kristus nás oslobodil od smrti! Pretože smrť predstavuje len prechod k životu, v ktorom sú naplnené najhlbšie vnútorné túžby po láske a šťastí. Prečo by potom každá malá smrť vo všednom živote (každé odlúčenie, odchod, každý koniec) nemohli ukrývať v sebe zároveň nové kreatívne možnosti?

– Kristus nás oslobodil od nás samých a to pre nový život. Preč odtiaľ, kde sme si jeden druhému stáli v ceste. Vďaka ti, Bože!

Na jednej strane nás Kristus oslobodil pre nový život, ale na druhej strane nám dal slobodu rozhodnúť sa, prijať alebo neprijať tento dar. Zakúsiť tento dar slobody v plnosti budeme môcť až vtedy, keď sa rozhodne, konzekventne odvrátíme od všetkého toho, čo nás drží zviazaných, spútaných, čo nás robí malých a od toho, čo je v nás mŕtve.

Napokon, len my sami môžeme byť nepriateľmi našej slobody, keď budeme odmietať Božieho Ducha, keď sa budeme naplňovať len sebou samými. Takto sa však stále vystavujeme pokušeniu žiť v novej závislosti, vytváranej dokonca nami samými. Zvolením si však zdanlivej "závislosti", t.j. odovzdať sa Božiemu Duchu, budeme sa v skutočnosti stále viac stávať nezávislejšími, otvorenejšími, budeme pripravení prijímať ten hlboký postoj lásky, ktorá je pravým Božím dielom.